

ברוך השם

רעים האהובים

לקט פרקים על הקשר הזוגי

- מאוצרות המלוכה / חלק ראשון -

- כל השתדלות כדאית - כ"ק אדמו"ר מה"מ מליובאוויטש 6
חיי משפחה דורשים - כ"ק אדמו"ר הרי"ץ נ"ע 7
שנה הראשונה, ענין גדול ונכבד - הרב לוי יצחק שניאורסאהן נ"ע 9

- רעים האהובים / חלק שני -

מעובד משיעוריו של הרב יצחק ערד

- לא טוב לבד.. 12
הבה נתבגר 15
לדבר את האהבה 19
מותר לצפות? 22
שיחות של היכרות 25
לצאת מהסרט 28
כאן גרים בכיף - מלך ומלכה 31
עיצומו של קשר הזוגיות - מכפר 34
ושמחת בביתך.. 37
חשיפת הנסתר 40
המבנה המשפחתי והשפעת הזוגיות על הילדים 44
מבט לשלום בית: עזר? כנגדו! 56

יוצא לאור על ידי מרכז דעת - לימודי יהדות באור החסידות

הערות ותגובות יתקבלו בברכה לדוא"ל: Meir11770@gmail.com

מגוון מאמרי תוכן, שיעורים להאזנה ולצפייה באתר דעת daat.org.il

כל הזכויות שמורות | סדר ועימוד: mm770r@gmail.com

... פתח דבר ...

בשבח והודיה לה' יתברך אנו מוציאים לאור לקט בשם "רעים האהובים" ובו פרקים בנושאי זוגיות ומשפחה, מעובדים על פי שיעוריו של הרב יצחק ערד.

שנה זו מתייחדת בכך שהיא שנת "הקהל", ואף אנו "הקהלנו" פרקים שונים אשר חלקם פורסמו בבמות שונות, עובדו ונערכו על ידי מספר עורכים, ומכאן הבדלי הסגנון והעריכה שבין פרק לפרק. השתדלנו לבחור את אותם פרקים שנערכו יחסית בשפה קלה ופשוטה, ועוד חזון למועד.

כהקדמה ופתיחה הובאו שלשה מכתבים בעניין שלום בית וזוגיות של כ"ק אדמו"ר מה"מ מליובאוויטש, כ"ק אדמו"ר הרי"ץ נ"ע, והגה"ח המקובל וכו' הרב לוי יצחק שניאורסאהן נ"ע.

והעיקר, שנזכה תיכף ומיד לשמחת הנישואין הגדולה שבין הקדוש ברוך הוא לכנסת ישראל, בגאולה האמיתית והשלימה, תיכף ומיד ממש.

יום הבהיר י"א ניסן התשע"ו, שנת הקהל

מרכז 'דעת'

רחובות

חלק ראשון

מאוצרות המלוכה

שלשה מכתבים בעניין שלום בית ונישואין
מאת כ"ק אדמו"ר מה"מ מליובאוויטש, כ"ק
אדמו"ר הריי"ץ נ"ע והגה"ח המקובל וכו'
הרב לוי יצחק שניאורסאהן נ"ע

כל השתדלות כדאית..

ב"ה, י"ז מ"ח, תשכ"א
ברוקלין.

שלום וברכה!

במענה למכתבו מיום הראשון, ולתוכנו עונה הנני מבלי לחכות על התור. בו כותב אודות היחסים בין איש לאשתו וכו' - ובהתאם לפס"ד חז"ל אודות הבאת שלום בין איש לאשתו שאדם אוכל פירותיהם וגו', מובן שכל יגיעה והשתדלות כדאיות בזה, וק"ל.

כן מובן אשר בענינים כהנ"ל אי אפשר לקבוע מסמרות, כי תלוי בתכונת הנפש של האיש והאשה וכן אופני הסביבה בה נמצאים וחיים, אבל בודאי שלכל אדם אפשרית גישה והשפעה עליו ע"י התבוננות וחיפוש הדרך המתאימה לאדם מסוים זה בפעם אחר פעם בדרכי נועם אבל בתוקף ובדברים היוצאים מן הלב, וכ"ז לא קשה כלל לדבר בלבביות כיון שהענין נוגע להמדוברים ולדורות שלהם העתידיים לבניהם.

הצד השווה המועיל בכל מאורע כזה הוא ע"ד המובא באבות דרבי נתן פרק י"ב בהנהגתו של אהרן אוהב שלום.

ויהי רצון שחפץ ה' בידו יצליח לבסס בית בישראל ושיהי' ג"כ מיוסד על התורה והמצוה עד לחיי היום יומים...

(אגרות קודש כ"ק אדמו"ר שליט"א חלק כ אגרת ז'תסח)

חיי משפחה דורשים..

אל מרת . . תחיה ברכה ושלום!

. . במילים קצרות אומר לך, שחיי משפחה דורשים מהאישה, ועוד יותר מהאישה. יתר שימת לב ויחסים כנים של מסירות ועדינות, שזה חייב לעלות בהרבה זמן ואנרגיה. על פי תורתנו הקדושה ועל פי שכל הבריא אין בחיים האנושיים כחיי התורה האמיתיים, היפים והסוציאליים, שאפילו מצוות כיבוד האב ואם, מפנה את מקומה אצל האדם במידה מסוימת, עבור המצווה של חיי משפחה.

חיי משפחה נכונים על פי התורה דורשים הבנה, מאמץ, מסירות, סבלנות, טוב לב, נקיון, נינוחות, הופעה מסודרת, מצב רוח שמח, הסברת פנים והנהגה ידידותית. כך צריכים לנהוג שניהם, הבעל והאישה. אך לרב זה תלוי באישה, כפי שכתוב חכמות נשים בנתה ביתה - את הבית בונה האישה.

השם בית אינו מתייחס לבנין או מקום מגורים, אלא כוונתו למושב האדם באופן כללי, כמו שכתוב "כתפארת אדם לשבת בית". זאת אומרת, לא רק הדירה הגשמית כפשוטה אלא גם הדרגה הרוחנית והמוסרית של הדירה, ועל דירה זו נאמר - חכמת נשים בנתה ביתה. ודאי חייב כל אחד ואחת לקחת חלק בחיי דת הקהילתיים, ומה שהאדם, ברוך ה', במצב טוב יותר צריך הוא להתמסר לכך יותר, אך ראשית הכל הוא - "בנתה ביתה", לבנות את הבית הפרטי.

חייב אני לומר דבר שכואב לי מאד לאומר: היה לי צער גדול מאד - ולעת עתה, בנושא זה לא הוטב לי, ואל תתרעמו על התבטאותי הישירה

- מן הקלות בה אתם מעריכים את חיי המשפחה. אתם עדיין צעירים ולא מנוסים מדי, וודאי חסר לכם גם את הידע התורני הנדרש, וההסברים הדרושים, לדעת את החשיבות העליונה ביותר בחיים, של חיי משפחה, בחיי האדם ותולדותיו לדורי דורות. הכל ללא יוצא מן הכלל, תורה ומצוות, בריאות, ילדים, פרנסה, לגרום נחת להורים ולידידים טובים, להיות אהוב ונחמד על הבריות - כמאמר "כל שרוח הבריות נוחה הימנו - רוח המקום נוחה הימנו" הכל תלוי בחיי משפחה נכונים.

הנני מברך אתכם שהשם יתברך יאיר אצלכם את ההבנה, ויעיר את לבבכם להבין כל מה שדיברתי עליכם. כל זאת תחדירו היטב במוחכם ולבכם, על מנת לקיים זאת בהצלחה.

והשם יתברך יחזק את בריאותה ובריאות ידידי הנעלה בעלה שיחי' וישמח את לבכם בזרעא חיא וקיימא ויתן לכם פרנסתכם בהרחבה גדולה בגשמיות וברוחניות.

המברכה

יוסף יצחק שניאורסון

(אגרות קודש כ"ק אדמו"ר הרי"ץ, כך ה עמוד נו, תרגום מאידיש)

שנה הראשונה, ענין גדול ונכבד..

ב"ה, יום ג' שהוכפל בו כי טוב, הרצ"ת
דניפראפעטראווסקי.

אהובי יקיריי ומחמדי
בני מנחם מענדל וכלתי חי' מושקא יחיו לאויט"א

ביום ג' שהוכפל בו כי טוב ט"ו כסלו הרצ"ת הבעל"ט תתמלא שנה אחת
מיום בואכם יחד בכרית הנישואין בשעה טובה ומוצלחה, לבנין עדי עד
למז"ט.

. . מלוי שנה הראשונה דהנשואין הוא ענין גדול ונכבד מאד, שהוא
כולל ובו תלוי כל מה שיהי' אח"כ במשך חיי האיש והאשה יחד וביוצאי
חלציהם עדי עד. והעיקר הוא השנה הראשונה, וכמ"ש כי יקח איש אשה
חדשה לא יצא בצבא כו' עד ושמח את אשתו אשר לקח. היינו כי יקח איש
אשה חדשה זה קאי על בנין והתגלות עולם התיקון, כי נישואי איש ואשה
הוא בחי' לשבת יצרה היפך דלתוהו בראה.

. . המורם מכל הנ"ל הוא דשנה הראשונה שנת אחת. . זה רומז על בנין
וסדר עולם התיקון, שבשנה זאת כשהאיש ואשה דרים יחד באהבה וחיבה
על פי התורה והמצוה כפי הצריך להיות אז הוא בונה את עולם התיקון
השייך לחלקו, ואז כשנעשה בעצמו הוא ואשתו יחד מתוקנים כדבעי
למהוי בשנה הזאת, יכול אחר כך לצאת במלחמה - מלחמת החיים, לברר
ולתקן בחלקו בחיים הוא ואשתו יחד את כל חלקי הניצוצין השייכים להם
ובודאי יצליחו בזה

. . שלום שלום לכם אהוביי ומחמדיי. היו שלום, אתה שלום וביתך שלום וכל אשר לך שלום, כחפץ אביכם האוהב אתכם אהבה בלי מצרים, משתעשע עמכם יחד, חפץ בטובתכם האמיתי ומצפה לראות מכם כל טוב סלה.

..לוי יצחק שניאורסאהן

(חלקים ממכתב שכתב הגאון החסיד המקובל הרב לוי יצחק שניאורסון, לבנו - כ"ק אד"ש מליובאוויטש וכלתו - הרבנית חיה מושקא, במלאותם שנה לנישואיהם. המכתב בשלמותו מובא ב'ליקוטי לוי יצחק - אגרות' עמוד שטו ואילך)

חלק שני

רעים האהובים

לקט פרקים על הקשר הזוגי
מעובד וערוך משיעוריו של הרב יצחק ערד

... לא טוב לבד ...

לפעמים יכולה לעלות מחשבה - למה בכלל להתחתן?
להיות "לבד" זה נראה לפעמים עדיף. יותר קל, יותר נוח, פחות אחריות.
בקשר זוגי לעומת זאת, צריך לדעת לוותר, להתחשב בכך הזוג, לקבל
אחריות נוספת בחיים, עול. בשביל מה כל זה? למה לא להישאר "לבד"?
אך פסוקי התורה המתארים את הקשר הזוגי הראשון בעולם - בין אדם
והווה, מתחילים עם קביעת הנחת יסוד: וַיֹּאמֶר ה' אֱלֹקִים, לֹא-טוֹב הָיְתָה
הָאָדָם לְבָדוֹ.

התורה מגדירה בצורה ברורה ש"היות האדם לבדו" הוא "לא טוב". צריך
פשוט להתחתן ולא להישאר לבד. למרות קבלת האחריות, המחויבות
וה"עול", זהו הטוב והאושר האמיתי.

התחתנתי ונשארתי לבד..

בעומק הדברים, לצאת מה"לבד" זה לא רק להתחתן.
איתן ומירה נשואים כבר 25 שנה. אבל בשיחות איתם מתברר משהו
מאוד עצוב. כל אחד מהם חש לבד. הם אמנם חיים ביחד, גידלו ילדים
ביחד, אבל באמת כל אחד ספון בעולמו ולא באמת מתעניין ואכפת
מעולמו של השני.

את התיאור הזה שומעים פעמים רבות באופנים שונים. מתברר, שאדם
יכול להיות נשוי שנים רבות, אך הוא חש בבדידות. הוא מרגיש שמה

שקורה איתו לא נוגע לשני, ולא איכפת לו באמת ממנו. הרגשת הלבד והבדידות כואבת מאוד. לצאת מהבדידות ולהגיע אל "הביחד" זהו צורך אנושי בסיסי, שאחד האופנים העיקריים למימושו הוא הנישואין. אך אין זה קורה מעצמו בשעת החתונה, אלא יש צורך לעבור תהליך פנימי כדי להגיע אל ה'ביחד' האמיתי.

להיות 'ביחד' באמת

תחילתו של התהליך הוא המודעות כי בלעדי הבן זוג כל אחד הוא חסר. האדם צריך להבין שהוא לא יכול להסתדר לבד, והוא צריך השלמה מהזולת.

הקשר הזוגי הוא סוג של השלמה של אותו חוסר. כל אחד מבני הזוג תורם לקשר הזוגי את מה שהוא טוב בו, ובמקביל מקבל מבן זוגו את מה שחסר לו. ההשלמה היא גם ברובד המעשי והפשוט של החיים, וגם במימדים הרגשיים והנפשיים.

זהו אמנם התחלה טובה של בניית שותפות ויציאה מהבדידות, אבל השלמת צרכים נפשיים או אחרים, אינה חיבור שלם עדיין. כאשר הקשר מבוסס רק על נתינה וקבלה, כבוד הדדי, חוויות משותפות וכדומה, הרי החיבור של בני הזוג הוא רק דרך הנתינה והקבלה. כל אחד מתחבר אל הבן זוג במה שהוא מקבל ונותן, לכן, ה"ביחד" הוא חלקי.

החיבור ברובד הזה, הוא חיבור מותנה. תמיד ישאר הפחד מה יקרה כשישתנה המצב, כשישתנו האינטרסים, כאשר אחד מבני הזוג ירגיש שהוא לא כל כך צריך את מה שבן הזוג יכול לספק לו, או לחילופין, שאין לו כבר מה לתת, לתרום ולהוסיף לבן זוגו. זוגיות כזו עומדת על גורם חיצוני המחבר בין השניים - "אהבה תלויה בדבר".

למרות שגם הקשר ברובד הזה הכרחי ונחוץ וחלק בלתי נפרד מהחיים הזוגיים, הרי כדי לחשוף את עומק ה"ביחד" צריך 'לגעת' בשרש של הקשר, ברובד הפנימי שלו, בו ישנה אחדות שלימה, ללא אינטרסים ומעבר לנתינה ולקבלה, וזה קורה על ידי המפגש וההזדהות, לא רק עם מה שבן הזוג נותן, אלא איתו בעצמו. האהבה אינה תלויה בדבר אלא כביכול